Η διαίρεση αυτή αναφέρεται στην εποχή της μεγάλης ακμής.

Κατά κάθε πιθανότητα η αρχή αυτή από τον 10ο και τον 11ο αιώνα αντιπροσωπεύει κάτι από τη ζωή του βυζαντινού λαϊκού πνεύματος τότε που η ελληνική φυλή είχε τη μεγαλύτερη εξάπλωσή της στη Μικρά Ασία, στη Μακεδονία, στη νότια Βαλκανική χερσόνησο, στα νησιά του Αιγαίου, στη Σικελία, στη νότια Ιταλία. Μετά τα τέλη αυτής της μεγάλης ακμής, που αντιστοιχεί με τη μακεδονική δυναστεία του Βασιλείου, η ζωή του λαού αναπτύσσεται σε μικρότερους κύκλους και σε πιο περιορισμένα πλαίσια. Η διαίρεση αυτή φαίνεται να έχει σχέση με τη γεωγραφική διάσπαση του ελληνισμού μετά τον 12ο αιώνα. Οι Έλληνες της Μικράς Ασίας, της Μακεδονίας και της Θράκης φαίνεται να έχουν διατηρήσει τα παλαιά χαρακτηριστικά τους περισσότερο από τους Έλληνες της Σικελίας και της νότιας Ιταλίας, οι οποίοι αποκόπηκαν από τον κορμό του ελληνισμού πολύ νωρίτερα. Οι τελευταίοι δείχνουν μεγαλύτερη ευαισθησία στις επιδράσεις του περιβάλλοντος και μεγαλύτερη ικανότητα προσαρμογής. Η διαίρεση αυτή φαίνεται να έχει σχέση και με τη διάκριση των Βουλγάρων σε δύο κλάδους, τον ανατολικό και τον δυτικό, που έγινε μετά τον 10ο αιώνα. Ο ανατολικός κλάδος, που κατοικεί στη Μακεδονία και στη Θράκη, διατήρησε περισσότερα από τα παλαιά χαρακτηριστικά του φύλου, ενώ ο δυτικός, που κατοικεί στη Σερβία και στη Βοσνία, επηρεάστηκε περισσότερο από τους γείτονές του. Η διαίρεση αυτή φαίνεται να έχει σχέση και με τη διάκριση των Αρμενίων σε δύο κλάδους, τον ανατολικό και τον δυτικό, που έγινε μετά τον 11ο αιώνα. Ο ανατολικός κλάδος, που κατοικεί στην Αρμενία και στην Περσία, διατήρησε περισσότερα από τα παλαιά χαρακτηριστικά του φύλου, ενώ ο δυτικός, που κατοικεί στην Κιλικία και στη Συρία, επηρεάστηκε περισσότερο από τους γείτονές του. Η διαίρεση αυτή φαίνεται να έχει σχέση και με τη διάκριση των Γεωργιανών σε δύο κλάδους, τον ανατολικό και τον δυτικό, που έγινε μετά τον 12ο αιώνα. Ο ανατολικός κλάδος, που κατοικεί στη Γεωργία και στην Αρμενία, διατήρησε περισσότερα από τα παλαιά χαρακτηριστικά του φύλου, ενώ ο δυτικός, που κατοικεί στη Μεγρελία και στη Γουριά, επηρεάστηκε περισσότερο από τους γείτονές του.

Νοσοκόμοι και Διάκονοι.

α') Οι Βαρδάριοι αριθμούν εξ ίσου συνολικώς, ως είναι μη δίνουν τα δικαιώματά τους ολόγυρα, οι δημοσιοί γέροντες του Βουλγαρικού αυτού μετάβασαν.

1. Τσόγκοβα (Κοσσομούσι)	έγγονοι σημασίας	100
2. Τσόγκοβα (Δραφχάτοι)	"	80
3. Τσομόρ (Τσομομούσι)	"	110
4 Βραδοί μαγοί (Άγιοι Δάφνης)	"	120
5 Φαντανά μαγοί (Παντάλασσα)	"	60
6. Δημητρί μαγοί (Αγ. Δαμήτριος)	"	90
Καθοσιωτές Δ'ούλαϊδα και Δημοσιακοί σημασίαν		15
		585

β') Οι δι' ήμερα του τούρκικου αριθμούμενοι εξ ίσου Δ' ανταποκρίνονται γέροντες τα όλόγυρα του Δασυμούρι εν αυτοίς, μοιάζουν εχθ' δύο καταμερίσαν την ημέρα Τζιτζάκιανο (Τζιτζάκιανο δασύτριχο) την δι' Βόσνα (Βοσνιά ή Βουλγαρί Βόσνα = ορεινοί) περιέχει σημασίαν εν έγγιστα 520

γ') Οι Δ'αυτοί του Δάσους Βουλγαρικοί ήμερα αντιγαλαν εν δύο συνοικίαι 1. Οι εξωμάχροι έχουν σημασίαν 290
2 Οι Σκόπολαι " 120

δ') Οι δι' βραχέων ήμερα ανοικοδομούν εν ίσοι συνολικώς 410

1. Οι του Μαχμίτ-μουσ		95
2. Οι Τζιγιάν-μαγοί		95
3 Οι Βλαχ-μαγοί.		80
		350
Ολικοί αριθμοί σημασίαν.		1760

Διαίρεση του πληθυσμού εδυνάτου.

Ο δήμος έχει τώρα τοσαύτα σπίτια, όσα πριν. Ο αριθμός των κατοίκων όμως έχει μειωθεί κατά τα δύο τρίτα περίπου. Τα σπίτια διαιρούνται εις τρεις τάξεις, εις τα μεγάλα, εις τα μικρά και εις τα μεσαία. Τα μεν μεγάλα είναι τα πρώτα, τα δε μικρά τα τελευταία, τα δε μεσαία τα μεταξύ των. Τα μεγάλα σπίτια είναι τα πλουσιώτερα, τα μικρά τα φτωχότερα, τα δε μεσαία τα μεσαίας τάξεως. Τα μεγάλα σπίτια είναι τα πλουσιώτερα, τα μικρά τα φτωχότερα, τα δε μεσαία τα μεσαίας τάξεως. Τα μεγάλα σπίτια είναι τα πλουσιώτερα, τα μικρά τα φτωχότερα, τα δε μεσαία τα μεσαίας τάξεως.

Η ημέρα του Βουλγαρικού πανηγυριού.

Η εβδομάδα πριν από την Κυριακή των Βαΐων, η εβδομάδα των Βαΐων, η εβδομάδα μετά την Κυριακή των Βαΐων, η εβδομάδα μετά την Κυριακή του Πάσχα, η εβδομάδα μετά την Κυριακή του Θωμά, η εβδομάδα μετά την Κυριακή των Μυροφόρων, η εβδομάδα μετά την Κυριακή του Παραλύτου, η εβδομάδα μετά την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, η εβδομάδα μετά την Κυριακή του Τυφλού, η εβδομάδα μετά την Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου, η εβδομάδα μετά την Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Β' Οικουμενικής Συνόδου, η εβδομάδα μετά την Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Γ' Οικουμενικής Συνόδου, η εβδομάδα μετά την Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Δ' Οικουμενικής Συνόδου, η εβδομάδα μετά την Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Ε' Οικουμενικής Συνόδου, η εβδομάδα μετά την Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου, η εβδομάδα μετά την Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Η' Οικουμενικής Συνόδου.

Ρώσσου καὶ Πρόεδρος τοῦ Βουλγ. Ἐπιτρόπου.

Ὅτε πρὸ δύο ἐτῶν ἦλθεν ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς εἰς Θράκην καὶ ἐπιφόρως τὸ χάλκινον ὕδωρ τῶν Βουλγάρων Μουσουλμάνων, τὸ ὄνομα, ἔθιμον, ἐνδυμασίαν, σχηματισμὸν τὸ ἀνάστημα μικρὸν, τὸ μουστάκιν τοῦ Παλαιολόγου ἐφάνησαν πρῶτα μὲν ἀρκετοῖς χαρὰν ἐπειδὴ ἔφερε μετὰ ἐλευθερίαν καὶ ἀνάπαυσιν ἀπὸ τὰς ἀδίκους χεῖρας τῶν Τούρκων καὶ ἐλπίδαν καλὴν ὅτι μεταβολὴ τὰ μεμελλημένα ἐλεεινὰ των πράγματα.

Ἡ ἀπογοήτευσις τοῦ ἔθνους ἀνεκαινίσθη νέον κάτοικον ἐλευθερίας, ὁ δὲ λαὸς ἐπεκράτησε εἰς μέρος τῆς μαθησιακοῦ καὶ πολιτισμοῦ. Πολλοὶ ἐκ τῶν αὐτῶν τοῦ εἰς Βιτωλίαν ἔτρεχαν προξένων ἀποβάλλοντες εἰς τέλειον ἐνδυμασίαν τὸ Ρωσσικὸν, εἰς δὲ καὶ βαθμιαίως ἡ διαφορὰ τοῦ μετὰ ὀλίγον ἐπὶ Βιτωλίας μετὰ μικρὸν ἀναπαύσεως καθίρεσθε ἡ ἀνεξαρτησία των. Καὶ ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἔτους δὲν ἦτον μὲν ἀκαρέστα τὰ παλαιὰ τὰ καταπόδια, ἐφόρουν ὅμως τοῦ Ὑ. Γρηγορίου Σταυρίδου καὶ ἦταν ἐπὶ τοῦ κεφαλῆς αὐτῶν καὶ προέβαινον τὰ σκαλίσματα ὀλίγα ὀλίγα. Ἐβλέπαμεν καθὼς αἱ ἐπέρχονται δὲ ἔσαν ἀκαταπόρθητοι, ἔμπροσθεν παλαιὸν νέου ἄρχοντος ἐφόβιζον καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ἐπιφανείας, ὅτε ἡ ἐναλλαγὴ τῶν ἀναφορῶν καὶ τοῦ βουλευτοῦ ἐκαὶ Μαρτίου δὲ ἐπαυσάνετο. Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἔβλεπε πάθος καὶ μερικοὶ ἔκαμνε ὅλων τὰ ἀγαπήσεις τοῦ, ἐν δ' ὀλιγαρίαν ταῦτην ἐξαπορρώτου ἀπὸ δίκης παράλογον. Τὰ πατριαρχεῖα καὶ ὁ ἔθνικὸς ἐνθουσιασμὸς ἐπροσμένετο ἐν ἐκπορεύσεως τῆς ὀλιγαρίας ταύτης ἔκαμνα τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Πατριαρχείου, οὗτοι δὲ παρέκαμναν καὶ τοῦ μεσ-

ἐπιτρόπου.

ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Βουλγ. Ἐπιτρόπου καὶ ἐπιφόρως τὸ χάλκινον ὕδωρ τῶν Βουλγάρων Μουσουλμάνων χαρὰν ἐπειδὴ ἔφερε μετὰ ἐλευθερίαν καὶ ἀνάπαυσιν ἀπὸ τὰς ἀδίκους χεῖρας τῶν Τούρκων καὶ ἐλπίδαν καλὴν ὅτι μεταβολὴ τὰ μεμελλημένα ἐλεεινὰ των πράγματα, πολλοὶ καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Βιτωλίας, ἀναπαύσεως καὶ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Βιτωλίας καὶ ἀποβάλλοντες εἰς τέλειον ἐνδυμασίαν τὸ Ρωσσικὸν, εἰς δὲ καὶ βαθμιαίως ἡ διαφορὰ τοῦ μετὰ ὀλίγον ἐπὶ Βιτωλίας μετὰ μικρὸν ἀναπαύσεως καθίρεσθε ἡ ἀνεξαρτησία των. Καὶ ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἔτους δὲν ἦτον μὲν ἀκαρέστα τὰ παλαιὰ τὰ καταπόδια, ἐφόρουν ὅμως τοῦ Ὑ. Γρηγορίου Σταυρίδου καὶ ἦταν ἐπὶ τοῦ κεφαλῆς αὐτῶν καὶ προέβαινον τὰ σκαλίσματα ὀλίγα ὀλίγα. Ἐβλέπαμεν καθὼς αἱ ἐπέρχονται δὲ ἔσαν ἀκαταπόρθητοι, ἔμπροσθεν παλαιὸν νέου ἄρχοντος ἐφόβιζον καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ἐπιφανείας, ὅτε ἡ ἐναλλαγὴ τῶν ἀναφορῶν καὶ τοῦ βουλευτοῦ ἐκαὶ Μαρτίου δὲ ἐπαυσάνετο. Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἔβλεπε πάθος καὶ μερικοὶ ἔκαμνε ὅλων τὰ ἀγαπήσεις τοῦ, ἐν δ' ὀλιγαρίαν ταῦτην ἐξαπορρώτου ἀπὸ δίκης παράλογον. Τὰ πατριαρχεῖα καὶ ὁ ἔθνικὸς ἐνθουσιασμὸς ἐπροσμένετο ἐν ἐκπορεύσεως τῆς ὀλιγαρίας ταύτης ἔκαμνα τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Πατριαρχείου, οὗτοι δὲ παρέκαμναν καὶ τοῦ μεσ-

Σχολεῖα Χριστιανικὰ

ἐπὶ τοῦ Καραϊσάν

α' Τὸ αἰώνιον Βουλγαρικὸν ἄρχον μαθητὰς ... 82
Διδάσκαλος τὸν Ὑ. Γρηγ. Σταυρίδην ἐκ Καστορίας.

β' Τὸ δημοτικὸν Βουλγαρικὸν ἄρχον μαθητὰς ... 170
Διδάσκ. Δ. Βιζουκίδης καὶ Ν. Φίλιος.

γ' Τὸ δημοτικὸν τῆς Κάτω Πύλης Βουλγ. ἄρχον μαθητὰς 70
Διδάσκαλος Ἡλίας

ἐπὶ τοῦ Βαΐρου.

δ' Τὸ Βουλγ. δημοτικὸν τοῦ Ἐμπορίου μαθητ. 150
Δ.Δ. Δ. Βιζουκίδης Ἰωαννίδης καὶ Τράϊτσης

ε' Τὸ Βουλγ. ἐκκλησιαστικὸν Κόσοβας μαθ. 40
Διδάσκαλ. Ἐκκλ. Καταρτζιώτου

ϛ' Βλαχικὸν ἐκκλησιαστικὸν μαθητὰς 35
Δ.Δ. Φίλιππος Μάϊος ἐκ Γιαννίνων Ἐκκλησ.

ἐπάλξεις τοῦ βαρβακίου εἶναι ὁρισμένες

γ' Τὸ ὑψηλότατον ἐκρηπίδιον ἔχει μῆκος 63
διδακτ. πήχ. ὀκτὼ καὶ ἑπτὰ μιᾶς ἴσης

δ' Τὸ ὑψ. πλευρὸν τετράγωνου ἔχει μῆκος 35
δ.δ. ἑπτὰ μιᾶς ἴσης.

ε' Τὸ κυκλικ. πλευρὸν ἔχει μῆκος ,, 130
δ.δ. ἑκατὸν τριάκοντα.

Τὸ ὅλον 675.

Πάντα δὲ ταῦτα τὰ ἀνάκτορα κατεσκευάσθησαν ἀπὸ λίθους τετραγώνους καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ καὶ ἦσαν ἐπικεκοσμημένοι, τὰ δὲ ἐξωτερικὰ τῶν τοίχων ἐκατασκευάσθησαν ἀπὸ ἐκ φυσικοῦ τραχέος, ἐκ βραχώδους καὶ ὑψηλοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς πλευρᾶς ὑπάρχουσι καὶ δύο ἐκκλησίαι, ἡ μὲν τῆς Θεοτόκου ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τὸ δὲ κοινῶς παλαιὸν ἐκκλησίαν ἐκτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰουστινιανὸν τὸν μέγαν. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μέρει τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου ὑπάρχουσι καὶ δύο ἐκκλησίαι, ἡ μὲν τῆς Θεοτόκου ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τὸ δὲ κοινῶς παλαιὸν ἐκκλησίαν ἐκτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰουστινιανὸν τὸν μέγαν. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μέρει τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου ὑπάρχουσι καὶ δύο ἐκκλησίαι, ἡ μὲν τῆς Θεοτόκου ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τὸ δὲ κοινῶς παλαιὸν ἐκκλησίαν ἐκτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰουστινιανὸν τὸν μέγαν.

Ἐκρηπὶς ὑδραγωγοῦ.

Ῥοῦχα = ὕψ. ἐκρηπίδων ἴσης μαθηκῶν 50
καὶ 6 μυριάδες = γραμμάτοδιαμέτρα μαθ. 200

Τοῦτον τὸν μέγα ὑδραγωγὸν κατεσκεύασεν ὁ Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν (ἀφιερωμάτων) τοῦ ναοῦ.

Ὑπάρχει δὲ καὶ μία θαυμασία ἐκρηπὶς = Μεγάλη ἐκ μεγίστων 30 ὑπέρογκος ὀκτάδος καὶ 11 ὕψ. ἐκρηπίδα κατεσκευάσθη ἐκ τῶν ἐκπροσθέντων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ναοῦ ἐκκλησιαστικῶν.

Διαστάσεις κατόψεως τοῦ ναοῦ.

Παράταξις δὲ ὑπῆρχε ἀπὸ τοῦ ῥόδου καὶ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ πεζεύοντες ἐξέρχεται. Ἐκεῖ ὅπου ἐκατέρωθεν ἐκατέρωθεν ἡ ὁδὸς ἐκείνη πεζεύοντες ἐξέρχεται ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ καὶ ἐκ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ. Ἐκεῖ ὅπου ἐκατέρωθεν ἡ ὁδὸς ἐκείνη πεζεύοντες ἐξέρχεται ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ καὶ ἐκ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ. Ἐκεῖ ὅπου ἐκατέρωθεν ἡ ὁδὸς ἐκείνη πεζεύοντες ἐξέρχεται ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ καὶ ἐκ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σύδεμίαν χρῆσιν τῶν χαρτῶν του νὰ κατέβῃ, ἀμὰ νὰ καταχωρίσῃ
κάτι καὶ νὰ συμβουλεύσῃ ὅτι τὸν συγχαίρει τὸ νεοχρόνι καὶ φιλί-
γει κοντύλια, διὰ νὰ καμμία τὸν φιλόκαλος ὅπως τὸν ἔμαθαίνει.

Οἱ δὲ τῆς νύχτας κάθεται συλλογούμενοι οἱ μὲν παρόρμως
βαναύσως τέχνας, οἱ δὲ τὸν γένορον, ἐκεῖ δὲ ἀὸν κυρατᾶται ἐκ-
μαζόντας ὀδοιπόρῳ κὶ τῆς αὐγῆς καταβάσης τὸν χαρτιῶν. Καὶ οἱ
μὲν ἀγνοῦσι αὐτῶν ἀπτυάκης κὶ τὸν ἐκρεμνᾶν κόσμον τὸν ζανατ.
τὸν ζανατῶν κὶ τῆς σιωπηντίας των τὰ ἀνορεγόμενα τῆς γέμορ. Γέ-
νορον δὲ ἀνοκυρατικοὶ δὲν ἀνάρχουσι, ἀμὰ μόνον μιμερόνορον γραμ-
ματόμενον τὸ σχεδιάματον οἱ μὲν ἀὸ κόδικας κὶ ἐκκρεμόμενοι οἱ δὲ
τῆς ἐκείνης ζωγραφίας κὶ ἄμμοι γένορον ἀνακάμμαν, ἀμὰ καὶ
αὐτοὶ ἀμαρμαν γένορον ὁλόκαιρα οἱ δὲ χαρτιὰ μιόχραν ἐκεῖ
κρέμμεν ναυτῶκας καὶ τὰ ἐκκρεμῆ γένορ, οἱ δὲ κοῦκκας ἀμαρά-
μενοι ναὶ τοὺς τὸ ἀναβατὸ (ἐκμαγεῖον). Ἐκεῖ μόνον ναυτικὰ κάμμα ἐζωγρ.
Ἐκεῖνα τὸ χαρτιὰ ἐμμαγκόνται, ἀμὰ καὶ αὐτοὶ, οὐχὶ διὰ τῆς κομμᾶς κρέ-
μμεν, ἀμὰ διὰ τῆς μιστικῆς σιωπηντίας καὶ μεδαμμίας τῶν ἀμόδων,
αἰτίαν καὶ χαρακτηρίζουσι τὸν σώμμαν ἀ' τὸ διὰ μεγάλα σύμο-
μμαν σιωπηντικάρχα. Ἀμὰ καὶ αὐτοὶ δὲν ἐκέκαιαν νὰ διαδίδωσι τὰ
μιμιά των μιμάμμα κρὸς ἀμαρὰ κυρατᾶται μοδούμενοι μὰ ἐκεῖνα
σιν κ' ἐκεῖ τὸ ἐκμαγεῖον, ὅκμρ ἀκοτάμμ κὶ τῆς καλαμμαχοῦ κα-
κλαν τῶν ἐδμμιανῶν μδενούνται τὸν ἀκτοῦν ἀκαδύμμον δίον ἐκεῖ
ἀχριβιανῶν. Οἱ ἐμμαθίας δ' οἱ ἐκεῖ τὸ γμπτὸν εἶναι οἱ μαθάκες οἱ δὲ
ἀχριβιανοὶ μένον κομμὰ τὸ κόμμ κάτι τὸν κυρατᾶ ἐκεῖ. Ἀμ' ἐκεῖ
οἱ καλαμμένοι ναυάμμοι κακὲ, ὁ γέμμερ καὶ φιλόκαλος ἀχριβιανὸς
δ' ἀκόμμαστος ναὶ καὶ κομμιανίαν τῶν φιλοκάλων ἐκεῖνον.

Διεύ. τὸ Δάκκα